

med etableringen af et fixerum. Eksempelvis har jeg heller ikke hørt ordføreren komme ind på, hvordan vi afgrænser det her i praksis. Og hvor skal der være en helle? Er det sådan kun lige på selve stedet, eller er det også sådan 20 m eller 100 m eller 500 m uden for? Hvor er det, Socialdemokratiet sætter grænsen?

Kl. 16:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:17

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan forstå, at Venstres ordfører ikke hører særlig godt efter, for i min ordførertale fortalte jeg, at med hensyn til de etablerede sundhedsrum, der findes rundtomkring i Europa – i Tyskland er der i hvert fald over 20 af dem – er det sådan, at man ligesom alle steder rundtomkring i verden, Australien, Canada og andre steder, har etableret dem i samarbejde med politiet, og det mener jeg sådan set også man må gøre i Danmark.

Når der etableres sundhedsrum i Danmark, hvor man kan fixe eller indtage stoffer i det hele taget, f.eks. ryge dem, må det være sådan, at man har en aftale med politiet om, hvordan man gør det, og derfor vil jeg ikke tage den diskussion allerede nu og sige, om det skal være 20 m eller 100 m. Man har valgt at gøre det på én måde i Norge, man har valgt at gøre det på én måde i Tyskland, man har valgt en anden måde i Schweiz og andre steder, og det må helt klart være efter en drøftelse med det danske politi – hvor flere betjente jo i øvrigt også er positive over for et sådant tiltag – man finder ud af, hvordan det skal gøres i praksis.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren her, så vi siger tak til ordføreren og går videre. Næste ordfører er Dansk Folkepartis fru Liselott Blixt.

Kl. 16:18

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

I dag behandler vi et beslutningsforslag, som har været oppe en del gange de sidste par år, og som sundhedsordfører har der været mange ting at sætte sig ind i, da det er meget komplekst problem.

I Dansk Folkeparti ser vi med bekymring på de mennesker, som på grund af forskellige ulykkelige livsbetingelser er blevet stofmisbrugere, og som hver dag kun bekymrer sig om det næste

fix, og derfor var Dansk Folkeparti også for, at lægeordineret heroin blev tilbudt til de hårdest ramte stofmisbrugere. Dette tiltag er endnu ikke kommet helt i gang, men vi forventer, at det vil medføre, at nogle af de hårdest ramte stofmisbrugere bliver holdt fra gaden og bliver holdt væk fra kriminalitet og prostitution.

Men at det ikke er kommet i gang endnu mener vi ganske enkelt ikke er godt nok. Regeringen har gennem flere år sagt, at der skal ske noget på området, og alligevel bliver det trukket i langdrag. Jeg kunne godt tænke mig at få et svar fra sundhedsministeren på, hvornår den ordning med lægeordineret heroin bliver sat i gang, for det er netop en af de ting, vi gerne vil ske til for at se, hvor man skal hen i dette spørgsmål.

For nylig var en delegation fra folketingsgruppen ude at tale med borgere og stofmisbrugere samt myndigheder på Vesterbro. Vi så de nye sundhedsrum, og vi fik dannet os et billede af de vilkår, som borgere og ikke mindst stofmisbrugere lever under. Det er ikke vilkår at byde andre mennesker, hverken borgere eller misbrugere i området, der skal gøres noget ved problemet, og det er vi fuldt ud klar over i Dansk Folkeparti. Men om et fixerum er løsningen, er vi ikke sikre på.

Et fixerum vil ikke betyde et fald i kriminaliteten. Stofmisbrugerne vil blive ved med at være afhængige og vil fortsat være henvist til at begå kriminalitet eller prostituere sig for at finansiere de stoffer, som indtages i fixerummet. Vi skal netop forestille os, hvad det er for scenarier, der er ude i området. Der står et menneske, som har brug for det næste fix og bliver nødt til at begå en ulovlighed, f.eks. stjele fra andet menneske, som bagefter lider nød. Derefter skal man finde en pusher, der står på et af gadehjørnerne og bliver jaget rundt af politiet, også til gene for de borgere, der bor i gaderne, for derefter, at gå til et offentligt rum og få lov til kvit og frit at indtage stoffet, som bagmændene også tjener penge på.

Et andet scenario, som man kan tænke sig, er, at der kommer en gravid stofmisbrugere ind i fixerummet og skal have hjælp til at tage stoffet, selv om hun er gravid. Jeg har svært ved at forestille mig det, og det er måske en af de ting, der gør, at man har brug for nogle flere løsninger på problemet.

Men hvad er det, vi vil med vores samfund? Burde vi i stedet ikke se på, om der ikke er nogle af de tiltag, der skulle og burde være i gang, som kan løse det her problem? Sundhedsrummet er